Fi – குருடர்களையும் ஊமைகளையும் இயேசு குணப்படுத்துகிறார் மத்தேயு 9: 27-34 | 1

– Save This Page as a PDF–

குருடர்களையும் ஊமைகளையும் இயேசு குணப்படுத்துகிறார்

மத்தேயு 9: 27-34

குருட்டு ஊமை டிஐஜியை இயேசு குணமாக்குகிறார்: குருடர்கள் இயேசுவுக்குப் பயன்படுத்திய பட்டத்தின் அர்த்தம் என்ன? அவர்கள் எப்படி விசுவாசத்தைக் காட்டினார்கள்? அவர்கள் ஏன் அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்று யேசுவா விரும்பினார்? இயேசுவின் வல்லமைக்கு மக்கள் எவ்வாறு பிரதிபலித்தார்கள்? பரிசேயர்கள் எவ்வாறு பிரதிபலித்தார்கள்? ஏன் வித்தியாசம்?

பிரதிபலிப்பு: நாம் பார்வையால் அல்ல, விசுவாசத்தால் வாழ்ந்தால் (இரண்டாம் கொரிந்தியர் 5:7), நீங்கள் இன்னும் எந்த வழிகளில் பகுதி குருடாகவோ அல்லது ஆன்மீக ரீதியில் ஊமையாகவோ இருக்கலாம்? யேசுவா பென் டேவிட் உங்களுக்கு எப்படி முழுமையான பார்வையையும் பேச்சையும் தர முடியும்?

மேசியாவால் வரப்போகும் ஆசீர்வாதங்களை ஏசாயா விவரித்தார்: அப்போது குருடர்களின் கண்கள் திறக்கப்படும், செவிடர்களின் காதுகள் நிற்காமல் இருக்கும். அப்பொழுது முடவன் மான் போல் துள்ளும், ஊமை நாக்கு ஆனந்தக் கூத்தாடும். வனாந்தரத்தில் தண்ணீரும், பாலைவனத்தில் ஓடைகளும் பொங்கி வழியும் (ஏசாயா 35:5-6). இயேசு இந்த நாளில் இரண்டு அற்புதங்களை நிகழ்த்துவார், ஆனால் அவை வெகுஜனங்களின் நன்மைக்காக இருக்காது. சன்ஹெட்ரின் அவரை நிராகரித்த பிறகு (இணைப்பைக் காண Lg – The Great Sanhedrin ஐக் கிளிக் செய்யவும்) அவருடைய ஊழியத்தின் கவனம் மாறியது (En –Four Drastic Changes in Christ’s Ministry). இப்போது கர்த்தருடைய அற்புதங்களின் நோக்கம் அவருடைய அப்போஸ்தலர்களின் நன்மைக்காகவே இருக்கும். தம்முடைய மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்கள்

சிதறிப்போவார்கள் என்றும் பல சந்தேகங்கள் இருப்பதாகவும் இயேசு அறிந்திருந்தார். ஆனால், அவருடைய உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு அவர்மீது உள்ள நம்பிக்கையைப் புதுப்பிக்க அவர்கள் அவருடைய மேசியானிய அற்புதங்களை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

மேசியா கப்பர்நகூமில் உள்ள யாயரின் வீட்டை விட்டு வெளியேறியபோது, அவருடைய மகளை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பிய பிறகு, இயேசு அங்கிருந்து சென்றார், இரண்டு குருடர்கள் அவரைப் பின்தொடர்ந்து, “தாவீதின் குமாரனே, எங்களுக்கு இரங்கும் (மத்தேயு 9:27)! அவர்கள் பயன்படுத்திய தலைப்பு TaNaKh (இரண்டாம் சாமுவேல் 7:1-16; சங்கீதம்
110) பல இடங்களில் ஒரு வலுவான மேசியானிய பதவியாகும், மேலும் இது யேசுவாவைப் பயன்படுத்தியது இதுவே முதல் முறை. இது ஒரு மேசியானிக் சொல் என்று ரபிகள் கற்பித்தனர், இது டேவிட் மன்னரின் வழித்தோன்றலுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும், எனவே மேஷியாக் பென்- டேவிட் அல்லது மேசியா சன் ஆஃப் டேவிட் (டிராக்டேட் சுக்கா 52a). கருணைக்கான ஆண்களின் வேண்டுகோள் உடல் மற்றும் ஆன்மீக மண்டலத்தில் இரண்டு மடங்கு அர்த்தத்தைக் கொண்டிருக்கலாம்.755

குருடர்கள் சரியான நபரிடம் வந்தனர், ஏனென்றால் இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் இரக்கமாக இருந்தார். அவர் இதுவரை வாழ்ந்தவர்களிலேயே மிகவும் இரக்கமுள்ள மனிதர். ஊனமுற்றவர்களைக் கை நீட்டி நடக்கக் கால்களைக் கொடுத்தார். குருடர்களின் கண்களையும், செவிடர்களின் காதுகளையும், ஊமையர்களின் வாய்களையும் குணமாக்கினார். அவர் விபச்சாரிகளையும் வரி வசூலிப்பவர்களையும் ஊழல் மற்றும் குடிகாரர்களையும் கண்டுபிடித்தார், அவர் அவர்களைதனது அன்பின் வட்டத்திற்குள் இழுத்து, அவர்களை மீட்டு, அவர்கள் காலடியில் வைத்தார். இந்த ஒருவரின் கருணையால் பூமியின் முகத்தில் ஒருவரும் இருந்ததில்லை.756

இயேசு நிராகரிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, மக்களின் நலனுக்காக அற்புதங்களைச் செய்தார், ஆனால் நம்பிக்கையின் நிரூபணத்தைக் கேட்கவில்லை, ஆனால் பின்னர், அவர் தனிப்பட்ட தேவை மற்றும்

நம்பிக்கையின் நிரூபணத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே அற்புதங்களைச் செய்தார். எனவே, நம்பிக்கை இல்லாத திரளான மக்களிடம் இருந்து, நம்பிக்கை கொண்ட நபர்களுக்கு முக்கியத்துவம் மாறியது. அவர்கள் பாவிகளின் இரட்சகரிடம் இரக்கம் கேட்பது தனிப்பட்ட தேவையைக் காட்டியது. ஆனால், அவர் வெகுஜனங்களுக்கு அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை, எனவே அவர் ஆரம்பத்தில் பொதுவில் பதிலளிக்கவில்லை.

எப்படியோ அவர்களுக்கு உதவப்பட்டு, இயேசு தங்கியிருந்த பேதுருவின் வீட்டிற்கு வந்தார்கள். இந்த கட்டத்தில், இயேசு தனிப்பட்ட தேவைகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே அற்புதங்களைச் செய்தார். ஆனால், அற்புதங்கள் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இருக்க வேண்டும், எனவே அவர் அவர்களிடம் மிக முக்கியமான கேள்வியைக் கேட்டார்: நான் உங்களைப் பார்க்க முடியும் என்று நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? “ஆம், ஆண்டவரே,” அவர்கள் அவரிடம் சொன்னார்கள், நாங்கள் செய்கிறோம்” (மத்தேயு 9:28 NLT). மீண்டும் அவர்கள் கர்த்தர் என்ற மேசியானிய பட்டத்துடன் அவரை அழைத்தார்கள்.

சுயமாக அறிவித்துக் கொண்ட விசுவாசக் குணப்படுத்துபவர்களுக்கு மிகவும் பொதுவான ஆரவாரமோ அல்லது மேலோட்டமான நாடகமோ இல்லாமல், அவர் வெறுமனே அவர்களின் கண்களைத் தொட்டு கூறினார்: உங்கள் விசுவாசத்தின்படி அது உங்களுக்குச் செய்யப்படும், மேலும் அவர்களின் பார்வை மீண்டும் மீட்கப்பட்டது (மத்தேயு 9:29). கிறிஸ்துவின் நாட்களில், மனிதர்கள் முதலில் அவருடைய நபரை நம்பவும், பின்னர் அவருடைய வார்த்தையை நம்பவும் கற்றுக்கொண்டனர்; கிருபையின் விநியோகத்தில் (எபிரேயர்களின் Bp

பற்றிய எனது வர்ணனையைப் பார்க்கவும் – கிருபையின் விநியோகம்), முதலில் அவருடைய வார்த்தையை விசுவாசிக்க கற்றுக்கொள்கிறோம், பின்னர் அவருடைய நபரை நம்புகிறோம்.757

இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு தம்முடைய மேசியாவை அங்கீகரிக்க இயேசு இனி அற்புதங்களைச் செய்யவில்லை, எனவே அவர் அவர்களை கடுமையாக எச்சரித்தார்: இதைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியாது (மத்தேயு 9:30). ஆனால் அவர்களால் தங்களுக்கு உதவ முடியவில்லை, வெளியே சென்று அவரைப் பற்றிய செய்தியை அந்தப் பகுதி முழுவதும் பரப்பினார்கள் (மத்தேயு 9:31). ஆனால், இந்த சிலரைத் தவிர, கப்பர்நகூமில் பதில் எதுவும் இல்லை. இது அவர்களுக்குப் பாதகமாகத்தான் இருக்கும்.

இந்த அதிசயம் மேஷியாக்கின் நபரின் வெளிப்பாடு மட்டுமல்ல, குருட்டுக் கண்களுக்கு பார்வையை கடவுள் மட்டுமே மீட்டெடுக்க முடியும், ஆனால் இஸ்ரவேலருக்கு இறைவன் என்ன செய்தார் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார். யூதர்கள் ஆன்மீக ரீதியில் குருடர்களாக இருந்தனர் மற்றும் ADONAI ஐ அறியவில்லை. அவர்களுக்கு ஹாஷேமை வெளிப்படுத்த மேசியா வந்தார். கடவுளை யாரும் பார்த்ததில்லை, ஆனால் ஒரே ஒரு குமாரன், அவரே கடவுள் மற்றும் தந்தையுடன் நெருங்கிய உறவில் இருக்கிறார் (யோவான் 1:18). ஆனால், இஸ்ரவேலர் அவரிடம் விசுவாசம் வைக்காததால், அவளுடைய குருட்டுத்தன்மை நீங்கவில்லை. இருளில் ஒளி பிரகாசிக்கிறது, இருள் அதை வெல்லவில்லை (யோவான் 1:5). அவர் நீண்டகாலமாக வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியாவாக இருந்தும், இஸ்ரவேல் தேசத்திற்கு பிதாவை வெளிப்படுத்தக் கூடியவராக இருந்தாலும், இந்த குருடர்கள் விசுவாசத்துடன் அவரிடம் திரும்பியது போல், விசுவாசத்தில் அவனிடம் திரும்பு.758

இயேசு பேதுருவின் வீட்டை விட்டு வெளியேறும் போது, பேய் பிடித்து பேச முடியாத ஒரு மனிதன் இயேசுவிடம் கொண்டு வரப்பட்டான் (மத்தேயு 9:32). ஊமையாக இருப்பது (கிரேக்கம்: kophos) பெரும்பாலும் காது கேளாமை (மத்தேயு 11:5) என்ற கருத்தை உள்ளடக்கியது, ஏனெனில் பேச இயலாமை அடிக்கடி கேட்கும் இயலாமையால் ஏற்படுகிறது. இருப்பினும், இந்த மனிதனின் விஷயத்தில், அவன் பேய் பிடித்திருந்ததால் அவன்

ஊமையாக இருந்தான். பேய் துரத்தப்பட்டதும், ஊமையாக இருந்த மனிதன் பேசினான். இது மற்றொரு ஏசாயா 35 மேசியானிய அற்புதம்.

கூட்டத்தினர் ஆச்சரியமடைந்து, “இஸ்ரவேலில் இதுபோன்ற எதையும் பார்த்ததில்லை” (மத்தேயு 9:33). இஸ்ரவேலில் அப்படி எதுவும் காணப்படாததற்குக் காரணம், மேசியா இதற்கு முன் வந்ததில்லை. யூத வரலாற்றில் அவ்வாறு செய்த முதல் நபர் அவர்தான்.

ஆனால் பரிசேயர்கள் தொடர்ந்து சொன்னார்கள்: பேய்களின் தலைவன் பேய்களை ஓட்டுகிறான் (மத்தேயு 9:34). அதற்கு நேர்மாறான அனைத்து ஆதாரங்களும் இருந்தபோதிலும், அவர்களின் இதயங்கள் கடவுளின் குமாரன் மற்றும் அவரது மேசியானிய கூற்றுகளை நோக்கி கடினமாகிக்கொண்டே இருந்தன. நாட்கள் செல்லச் செல்ல இவர்களது விரோதம் இன்னும் அதிகமாகியது. இருளில் ஒளி பிரகாசிக்கிறது, ஆனால் இருள் புரிந்து கொள்ளப்படவில்லை (யோவான் 1:5).

“மதத்துடன் அறிவியலுக்கு உள்ள பிரச்சனையை விளக்குகிறேன்.” தத்துவத்தின் நாத்திகப் பேராசிரியர் தனது வகுப்பிற்கு முன் இடைநிறுத்தப்பட்டு, தனது புதிய மாணவர்களில் ஒருவரை நிற்கச் சொல்கிறார்.

“நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவர், இல்லையா, மகனே?”

“ஆமாம் சார்” என்கிறான் மாணவர்.

“அப்படியானால் நீங்கள் கடவுளை நம்புகிறீர்களா?”

“முற்றிலும்.”

“கடவுள் நல்லவரா?”

“நிச்சயம்! கடவுள் நல்லது.”

“கடவுள் எல்லாம் வல்லவரா? கடவுளால் எதுவும் செய்ய முடியுமா?”

“ஆம்”

“நீங்கள் நல்லவரா அல்லது கெட்டவரா?”

“நான் கெட்டவன் என்று பைபிள் சொல்கிறது” என்று அந்த மாணவர் பதிலளித்தார்.

பேராசிரியை தெரிந்தே சிரிக்கிறார். “ஆஹா! பைபிள்!” அவர் ஒரு கணம் சிந்திக்கிறார். “உனக்காக இதோ ஒன்று. இங்கே ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட நபர் இருக்கிறார், அவரை நீங்கள் குணப்படுத்தலாம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். உங்களால் முடியும். நீங்கள் அவருக்கு உதவுவீர்களா? முயற்சி செய்வாயா?”

“ஆமாம் சார், நான் செய்வேன்.”

“எனவே நீங்கள் நல்லவர். . . !” பேராசிரியர் தன்னிடம் இருப்பதாக நினைத்தார்.

“நான் அதைச் சொல்லமாட்டேன்.”

“ஆனால் அதை ஏன் சொல்லக்கூடாது? உங்களால் முடிந்தால், நோய்வாய்ப்பட்ட மற்றும் ஊனமுற்ற நபருக்கு உதவுவீர்கள். நம்மில் பெரும்பாலோர் நம்மால் முடிந்தால். ஆனால் கடவுள் இல்லை.”

மாணவர் பதிலளிக்கவில்லை, எனவே பேராசிரியர் தொடர்கிறார். “அவர் இல்லை, இல்லையா? என் சகோதரர் ஒரு கிறிஸ்தவர், புற்றுநோயால் இறந்தார், அவர் குணமடைய இயேசுவிடம் பிரார்த்தனை செய்தாலும் கூட. இந்த இயேசு எப்படி நல்லவர்? ம்ம்ம்? அதற்கு பதில் சொல்ல முடியுமா?” அவர் கோரினார்.

மாணவன் அமைதியாக இருந்தான்.

“இல்லை, உங்களால் முடியாது, உங்களால் முடியுமா?” பேராசிரியர் கூறுகிறார். மாணவருக்கு ஓய்வெடுக்க நேரம் கொடுப்பதற்காக அவர் தனது மேசையில் இருந்த கிளாஸில் இருந்து தண்ணீரை எடுத்துக் கொண்டார்.

“மீண்டும் தொடங்குவோம், இளைஞரே. கடவுள் நல்லவரா?”

“எர். . . ஆம்,” என்று மாணவர் கூறுகிறார்.
பேராசிரியர், “சாத்தான் நல்லவனா?” என்று விசாரித்தார்.
அதற்கு அந்த மாணவர் தயங்கவில்லை. “இல்லை.”
“அப்படியானால் சாத்தான் எங்கிருந்து வருகிறான்?”
மாணவி பதறினார். “கடவுளிடமிருந்து”
“அது சரி. கடவுள் சாத்தானை உருவாக்கினார், இல்லையா? சொல்லு மகனே. இந்த உலகில் தீமை உண்டா?”
“ஆமாம் சார்.”
“தீமை எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது, இல்லையா? கடவுள் எல்லாவற்றையும் படைத்தார், சரியானதா?
“ஆம்”
“அப்படியானால் தீமையை உருவாக்கியவர் யார்?” பேராசிரியர் தொடர்ந்தார், “கடவுள் எல்லாவற்றையும் படைத்தார் என்றால், கடவுள் தீமையைப் படைத்தார், ஏனெனில் தீமை உள்ளது, மேலும் நமது படைப்புகள் நாம் யார் என்பதை வரையறுக்கும் கொள்கையின்படி, கடவுள் தீயவர்.” மீண்டும், மாணவரிடம் பதில் இல்லை. “நோய் இருக்கிறதா? ஒழுக்கக்கேடா? வெறுப்பு? அசிங்கமா? இந்த பயங்கரமான விஷயங்கள் அனைத்தும் இந்த உலகில் இருக்கிறதா?
மாணவன் சிறிது சிணுங்குகிறான். “ஆம்.”
“அப்படியானால் அவர்களைப் படைத்தது யார்?”
மாணவர் மீண்டும் பதிலளிக்கவில்லை, எனவே பேராசிரியர் தனது கேள்வியை மீண்டும் கூறுகிறார். “அவற்றை உருவாக்கியது யார்?’ இன்னும் பதில் இல்லை. திடீரென்று பேராசிரியர் வகுப்பறையின் பக்கம் திரும்பினார்.

வகுப்பே மெய்சிலிர்க்க வைக்கிறது. “சொல்லுங்கள்,” அவர் மற்றொரு மாணவரிடம் தொடர்கிறார்.

“நீங்கள் இயேசு கிறிஸ்துவை நம்புகிறீர்களா மகனே?”

மாணவனின் குரல் அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து உடைக்கிறது. “ஆம், பேராசிரியர், நான் செய்கிறேன்.”

முதியவர் நடையை நிறுத்தினார். “உங்களைச் சுற்றியுள்ள உலகத்தை அடையாளம் காணவும் கண்காணிக்கவும் நீங்கள் பயன்படுத்தும் ஐந்து புலன்கள் உங்களிடம் இருப்பதாக அறிவியல் கூறுகிறது. நீங்கள் எப்போதாவது இயேசுவைப் பார்த்திருக்கிறீர்களா?”

“இல்லை சார். நான் அவரைப் பார்த்ததில்லை.”

“அப்படியானால், உங்கள் இயேசுவை நீங்கள் எப்போதாவது கேட்டிருக்கிறீர்களா என்று சொல்லுங்கள்?”

“இல்லை சார், நான் இல்லை.”

“நீங்கள் எப்போதாவது உங்கள் இயேசுவை உணர்ந்திருக்கிறீர்களா, உங்கள் இயேசுவை ருசித்திருக்கிறீர்களா அல்லது உங்கள் இயேசுவை வாசனை பார்த்திருக்கிறீர்களா? நீங்கள் எப்போதாவது இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றியோ அல்லது கடவுளைப் பற்றியோ ஏதேனும் உணர்வுப்பூர்வமாக உணர்ந்திருக்கிறீர்களா?

“இல்லை, ஐயா, நான் இல்லை என்று பயப்படுகிறேன்.”

“ஆனாலும், நீங்கள் இன்னும் அவரை நம்புகிறீர்களா?”

“ஆம்.”

“அனுபவ, சோதனைக்குரிய, நிரூபிக்கக்கூடிய நெறிமுறையின் விதிகளின்படி, உங்கள் கடவுள் இல்லை என்று அறிவியல் கூறுகிறது. அதற்கு நீ என்ன சொல்கிறாய் மகனே?”

“ஒன்றுமில்லை,” மாணவர் பதிலளித்தார். “எனக்கு என் நம்பிக்கை மட்டுமே உள்ளது.”

“ஆம், நம்பிக்கை,” பேராசிரியர் மீண்டும் கூறுகிறார். “அதுதான் அறிவியலுக்கு கடவுளிடம் உள்ள பிரச்சனை. எந்த ஆதாரமும் இல்லை, நம்பிக்கை மட்டுமே உள்ளது.

மாணவர் தனது சொந்தக் கேள்வியைக் கேட்பதற்கு முன், ஒரு கணம் அமைதியாக நிற்கிறார். “பேராசிரியர், வெப்பம் என்று ஒன்று இருக்கிறதா?”

“ஆம்.”

“மற்றும் குளிர் என்று ஒன்று இருக்கிறதா?”

“ஆம், மகனே, குளிர் கூட இருக்கிறது.”

“இல்லை சார், இல்லை.”

பேராசிரியர் மாணவரை எதிர்கொள்ளத் திரும்புகிறார், வெளிப்படையாக ஆர்வமாக இருக்கிறார்.

அறை திடீரென்று மிகவும் அமைதியானது. மாணவர் விளக்கத் தொடங்குகிறார்.

நீங்கள் நிறைய வெப்பம், இன்னும் அதிக வெப்பம், அதிக வெப்பம், மெகா வெப்பம், வரம்பற்ற வெப்பம், வெள்ளை வெப்பம், சிறிது வெப்பம் அல்லது வெப்பம் இல்லாமல் இருக்கலாம், ஆனால் எங்களிடம் ‘குளிர்’ என்று எதுவும் இல்லை. நாம் பூஜ்ஜியத்திற்குக் கீழே 458 டிகிரி வரை அடிக்கலாம், அது வெப்பம் இல்லை, ஆனால் அதற்குப் பிறகு எங்களால் மேலும் செல்ல முடியாது. குளிர் என்று எதுவும் இல்லை; இல்லையெனில் நாம் மிகக் குறைந்த – 458 டிகிரியை விட குளிராக செல்ல முடியும்.

“ஒவ்வொரு உடலும் அல்லது பொருளும் ஆற்றலைக் கொண்டிருக்கும் போது அல்லது கடத்தும் போது ஆய்வு செய்ய வாய்ப்புள்ளது, மேலும்

வெப்பம் ஒரு உடல் அல்லது பொருளை ஆற்றலைக் கொண்டிருக்க அல்லது கடத்துகிறது. முழுமையான பூஜ்ஜியம் (-458 F) என்பது வெப்பம் இல்லாதது. பார்த்தீர்களா, ஐயா, குளிர் என்பது வெப்பம் இல்லாததை விவரிக்க நாம் பயன்படுத்தும் ஒரு வார்த்தை மட்டுமே. நாம் குளிரை அளவிட முடியாது. வெப்பத்தை நாம் வெப்ப அலகுகளில் அளவிட முடியும், ஏனெனில் வெப்பம் ஆற்றல். குளிர் என்பது வெப்பத்திற்கு எதிரானது அல்ல சார், அது இல்லாததுதான்.

அறை முழுவதும் அமைதி. வகுப்பறையில் எங்கோ ஒரு பேனா விழுகிறது, சுத்தியல் போல் ஒலிக்கிறது.

“இருள் பற்றி என்ன பேராசிரியர். இருள் என்று ஒன்று உண்டா?”

“ஆம்,” பேராசிரியர் தயக்கமின்றி பதிலளித்தார். “இருள் இல்லையென்றால் இரவு என்ன?”

“மீண்டும் தவறு செய்துவிட்டீர்கள் சார். இருள் என்பது ஒன்று அல்ல; அது ஒன்று இல்லாதது. நீங்கள் குறைந்த வெளிச்சம், சாதாரண ஒளி, பிரகாசமான ஒளி, ஒளிரும் ஒளி ஆகியவற்றைப் பெறலாம், ஆனால் உங்களிடம் தொடர்ந்து வெளிச்சம் இல்லை என்றால் உங்களுக்கு எதுவும் இல்லை, அது இருள் என்று அழைக்கப்படுகிறது, இல்லையா? அந்த வார்த்தையை வரையறுக்க நாம் பயன்படுத்தும் அர்த்தம் இதுதான்.

“உண்மையில், இருள் இல்லை. அப்படி இருந்திருந்தால், நீங்கள் இருளை இருட்டாக்கிவிடுவீர்கள் அல்லவா?”

பேராசிரியர் தனக்கு முன்னால் இருக்கும் மாணவனைப் பார்த்து புன்னகைக்கத் தொடங்குகிறார். இது ஒரு நல்ல செமஸ்டராக இருக்கும். “அப்படியானால், இளைஞனே, நீங்கள் எதைப் பற்றி பேசுகிறீர்கள்?”

“ஆம், பேராசிரியர். எனது கருத்து என்னவென்றால், உங்கள் தத்துவ முன்கணிப்பு தொடங்குவதற்கு குறைபாடுடையது, எனவே உங்கள் முடிவும் குறைபாடுடையதாக இருக்க வேண்டும்.

பேராசிரியரின் முகம் இந்த நேரத்தில் அவரது ஆச்சரியத்தை மறைக்க

முடியாது. “குறையா? எப்படி என்று விளக்க முடியுமா?”

“நீங்கள் இருமையின் அடிப்படையில் வேலை செய்கிறீர்கள்” என்று மாணவர் விளக்குகிறார். ‘உயிர் உண்டு, பிறகு மரணம் என்று வாதிடுகிறீர்கள்; ஒரு நல்ல கடவுள் மற்றும் ஒரு கெட்ட கடவுள். கடவுள் என்ற கருத்தை வரையறுக்கப்பட்ட ஒன்று, நாம் அளவிடக்கூடிய ஒன்று என்று நீங்கள் பார்க்கிறீர்கள். ஐயா, அறிவியலால் ஒரு எண்ணத்தைக் கூட விளக்க முடியாது.

“இது மின்சாரம் மற்றும் காந்தத்தைப் பயன்படுத்துகிறது, ஆனால் இதுவரை பார்த்ததில்லை, இரண்டையும் முழுமையாக புரிந்து கொள்ளவில்லை. மரணத்தை வாழ்க்கைக்கு நேர்மாறாகப் பார்ப்பது, மரணம் ஒரு முக்கிய விஷயமாக இருக்க முடியாது என்ற உண்மையை அறியாமல் இருப்பது. மரணம் என்பது வாழ்க்கைக்கு எதிரானது அல்ல, அது இல்லாததுதான்.

“இப்போது சொல்லுங்கள் பேராசிரியர். உங்கள் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் குரங்கிலிருந்து உருவானார்கள் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறீர்களா?”

“நீங்கள் இயற்கையான பரிணாம செயல்முறையைக் குறிப்பிடுகிறீர்கள் என்றால், இளைஞனே, ஆம், நிச்சயமாக நான் செய்கிறேன்.”

“நீங்கள் எப்போதாவது பரிணாமத்தை உங்கள் கண்களால் கவனித்திருக்கிறீர்களா, ஐயா?”

வாதம் எங்கு செல்கிறது என்பதை உணர்ந்த பேராசிரியர், இன்னும் சிரித்துக்கொண்டே தலையை அசைக்கத் தொடங்குகிறார். ஒரு நல்ல செமஸ்டர், உண்மையில்.

“வேலையில் பரிணாம வளர்ச்சியை இதுவரை யாரும் கவனிக்காததால், இந்த செயல்முறை நடந்துகொண்டிருக்கும் முயற்சி என்று கூட நிரூபிக்க முடியாததால், உங்கள் கருத்தை நீங்கள் கற்பிக்கவில்லையா, ஐயா? நீங்கள் இப்போது ஒரு விஞ்ஞானி அல்ல, ஆனால் ஒரு போதகரா?

வகுப்பில் சலசலப்பு. கலவரம் குறையும் வரை மாணவர் அமைதியாக இருக்கிறார்.

“மற்ற மாணவரிடம் நீங்கள் முன்பு கூறிய கருத்தைத் தொடர, நான் என்ன சொல்கிறேன் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் தருகிறேன்.”

மாணவர் அறையைச் சுற்றிப் பார்த்தார். “பேராசிரியரின் மூளையைப் பார்த்தவர்கள் வகுப்பில் யாராவது இருக்கிறார்களா?” வகுப்பே சிரிப்பில் மூழ்கியது.

“பேராசிரியரின் மூளையைக் கேட்டவர்கள், பேராசிரியரின் மூளையை உணர்ந்தவர்கள், பேராசிரியரின் மூளையைத் தொட்டவர்கள் அல்லது வாசனை பார்த்தவர்கள் யாராவது இங்கு இருக்கிறார்களா? அப்படி யாரும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அனுபவ, நிலையான, நிரூபிக்கக்கூடிய நெறிமுறையின் நிறுவப்பட்ட விதிகளின்படி, விஞ்ஞானம் அனைத்து மரியாதையுடன் சொல்கிறது, சார், உங்களுக்கு மூளை இல்லை.

“உங்களுக்கு மூளை இல்லை என்று விஞ்ஞானம் சொன்னால், உங்கள் விரிவுரைகளை நாங்கள் எப்படி நம்புவது, சார்?”

இப்போது அறை அமைதியாக இருக்கிறது. பேராசிரியர் மாணவனைப் பார்க்கிறார், அவருடைய முகம் படிக்கமுடியவில்லை.

இறுதியாக, நித்தியம் போல் தோன்றிய பிறகு, முதியவர் பதிலளிக்கிறார். “நீங்கள் அவர்களை விசுவாசத்தில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.”

“இப்போது, நம்பிக்கை இருப்பதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள், உண்மையில், நம்பிக்கை வாழ்க்கையுடன் உள்ளது,” என்று மாணவர் தொடர்கிறார். “இப்போது, ஐயா, தீமை என்று ஒன்று இருக்கிறதா?”

இப்போது நிச்சயமற்ற நிலையில், பேராசிரியர் பதிலளிக்கிறார், “நிச்சயமாக, இருக்கிறது. நாம் தினமும் பார்க்கிறோம். மனிதனுக்கு மனிதனின் மனிதாபிமானமற்ற தினசரி உதாரணத்தில் இது உள்ளது. இது உலகில் எல்லா இடங்களிலும் குற்றங்கள் மற்றும் வன்முறைகளின்

எண்ணிக்கையில் உள்ளது. இந்த வெளிப்பாடுகள் தீயவை தவிர வேறில்லை.

அதற்கு அந்த மாணவன், “தீமை என்பது இல்லை சார், அல்லது குறைந்தபட்சம் அது தன்னிடம் இல்லை. தீமை என்பது கடவுள் இல்லாததுதான். இருளையும் குளிரையும் போல, கடவுள் இல்லாததை விவரிக்க மனிதன் உருவாக்கிய வார்த்தை. கடவுள் தீமையை உருவாக்கவில்லை. மனிதனின் இதயத்தில் கடவுளின் அன்பு இல்லாதபோது என்ன நடக்கும் என்பது தீமை. இது வெப்பம் இல்லாத போது வரும் குளிர் அல்லது வெளிச்சம் இல்லாத போது வரும் இருள் போன்றது.

பேராசிரியர் அமர்ந்தார். ஏனென்றால் நாம் பார்வையால் அல்ல, விசுவாசத்தினால் வாழ்கிறோம் (இரண்டாம் கொரிந்தியர் 5:7).

நவீன கலாச்சாரத்தில், இந்த நிகழ்வு பெரும்பாலும் ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டீனுக்கு பிரபலமாக கூறப்பட்டது.